

public²¹. Il note également, pour terminer, que l'Italie a sans doute agi de mauvaise foi puisqu'elle a doublé le délai – le faisant passer de 60 jours à 120 jours – par une loi adoptée six mois après l'adoption de la directive et avant la date limite de transposition.

Il est surprenant que la Cour n'use pas de son large pouvoir d'interprétation, comme elle le fait assez habituellement²², pour suivre le raisonnement de son avocat général. Même si, politiquement, dans le contexte actuel rappelé en introduction de cette note, il n'est peut-être pas étonnant que la Cour cherche à rassurer les États membres quant à l'extension du champ d'application du droit communautaire; du point de vue des créanciers, la décision de la Cour est très certainement dommageable. À la lecture de la loi italienne, et en gardant à l'esprit les conditions de son adoption, il est en effet difficile de ne pas penser que celle-ci a été modifiée explicitement en vue de contrecarrer les effets de la directive, et ce en faveur de l'administration.

Alexandre Defossez

Assistant à la Faculté de Droit de l'Université de Liège
(www.ieje.net)

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN 11 SEPTEMBER 2008

HANDELSTRANSACTIES

Betalingsachterstand bij handelstransacties – Gedwongen uitvoering – Termijn

Zaak C265/07, Caffaro Srl

Samenvatting

De Italiaanse wet tot omzetting van de richtlijn 2000/35 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties voorziet een termijn van 120 dagen tussen het verkrijgen van een executoriale titel en de tenuitvoerlegging ervan voor wat betreft de schuldvorderingen op een openbaar bestuur. Een Italiaanse rechtbank waarbij een geschil tussen een particulier en een Italiaanse overheidsonderneming aanhangig was gemaakt, ondervraagt het Hof over de verenigbaarheid van deze wet met de richtlijn.

Na een tekstuele lezing van de richtlijn, is het Hof van Justitie van oordeel dat deze richtlijn niet in strijd is met de Italiaanse wetgeving. Artikel 5 van de richtlijn bepaalt enkel dat

²¹. *Ibid.*, points 37 et 41.

²². Sur ce point, voy. T.C. HARTLEY, *The foundations of European Community Law*, 6ème éd., Oxford OUP, 2007, pp. 73 et 74 et A. ARNULL, *The European Union and its Court of Justice*, 2ème éd., Oxford, OUP, 2006, pp. 620 et 621.

de lidstaten ervoor zorgen dat, ongeacht het bedrag van de schuld, normaliter binnen een periode van 90 kalenderdagen na de instelling bij de rechter of een andere bevoegde autoriteit van de vordering of het verzoek van de schuldeiser, een executoriale titel kan worden verkregen wanneer de schuld of aspecten van de procedure niet worden betwist. Er wordt geen gewag gemaakt van eventuele termijnen die betrekking hebben op een procedure van gedwongen uitvoering die een nationale bevoegdheid blijft. Er moet worden op gewezen dat de advocaat-generaal, die er een teleologische interpretatie van de richtlijn op nahield, tot een ander resultaat kwam, waarbij hij van oordeel was dat de Italiaanse wet de werkzaamheid van de richtlijn gedeeltelijk belemmert.

Het arrest van het Hof kadert in een bijzondere context aangezien de uitgebreide bevoegdheid ervan op nationaal vlak meer en meer in vraag wordt gesteld. In deze context spruit dit arrest wellicht voort uit een poging om de gemoederen te bedaren. Voor de schuldeisers echter, is dit arrest niet bevorderlijk voor de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties.

Alexandre Defossez

Assistant à la Faculté de Droit de l'Université de Liège
(www.ieje.net)

HOF VAN JUSTITIE 13 MAART 2008

MEDEDINGING

Wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging – Artikel 81 EG-Verdrag – Artikel 10 EG-Verdrag – Nationale wet geen miskenning van mededingingsregels – Artikel 43 EG-Verdrag – Evenredige beperking

Arrest C-446/05

Luidens artikel 1 van de wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging (hierna: “wet van 15 april 1958”) is het niet toegelaten om voor het verzorgen of voor het doen verzorgen door een al dan niet bevoegd persoon, in België of in het buitenland, van aandoeningen, letsels of afwijkingen van de mond en van de tanden direct of indirect enige reclame te maken. Hetzelfde artikel geeft een exemplatieve opsomming van verboden publiciteit (o.a. uitsluitingen of uithangborden, opschriften of platen die kunnen misleiden omtrent de wettelijke aard van de opgegeven activiteit, brochures, strooibiljetten, langs de pers, de ether of de bioscoop, door de belofte of het verlenen van allerhande voordelen, zoals kortingen, kosteloos vervoer van patiënten, of door optreden van ronselaars of klantenjagers). Artikel 1 voorziet evenwel in een uitzondering voor dit verbod voor de mutualistische en polyklinieken. Zij mogen de